

samk

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Satakunta University of Applied Sciences

JENNI AHOKIVI

Intuitiivinen maalaaminen

Alati muuttuva vuorovaikutus taideteoksen
kanssa

KUVATAITEEN KOULUTUSOHJELMA
2024

TIIVISTELMÄ

Ahokivi, Jenni: Intuitiivinen maalaaminen, alati muuttuva vuorovaikutus taideteoksen kanssa

Opinnäytetyö, AMK

Kuvataide

Toukokuu 2024

Sivumäärä: 31

Opinnäytetyössä kuvattiin henkilökohtaista matkaa taiteilijana, sekä erityisesti intuitiivisen maalaamisen prosessia. Pohdittiin luontosuhteen merkitystä ja sen vaikutusta taiteilijan työskentelyyn. Kuvattiin teosten syntyä ja niiden taustalla olevia inspiraation lähteitä, taiteen tekemiseen liittyviä haasteita sekä oppimiskokemuksia. Lisäksi tarkasteltiin maalaustekniikoiden vaikutusta teosten luomisprosessiin ja taiteelliseen ilmaisuun. Opinnäytetyössä refleктоitiin alati muuttuvaa vuorovaikutusta taideteoksen kanssa.

Avainsanat: Taide, intuitio, luontosuhde, maalaus

ABSTRACT

Ahokivi, Jenni: Intuitive painting, ever-changing interaction with the artwork

Bachelor's thesis

Fine arts

May 2024

Number of pages: 31

The thesis depicted a personal journey as an artist, focusing particularly on the process of intuitive painting. The significance of the relationship with nature and its influence on the artist's work was explored. The creation of the artworks and their underlying sources of inspiration, challenges in artmaking and learning experiences were described. Additionally, the impact of painting techniques on the creation process of the artworks and artistic expression was examined. The thesis reflected on the ever-changing interaction with the artwork.

Keywords: Art, intuition, nature, painting

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 POHDINTOJA LUOVASTA PROSESSISTA	6
3 INTUITIIVISESTA MAALAAMISESTA.....	8
4 MAALAUSPROSESSIN VAIHEET	11
5 OPINNÄYTETYÖ ALKAA.....	14
5.1 Ajatuksia teoskokonaisuudesta	14
5.2 Paperista se lähtee	15
6 ENSIMMÄINEN MAALAUS.....	17
7 UUSI INTO LÖYTYY TEKEMISEEN	19
8 SISÄINEN LAPSI PUHUTTELEE.....	21
9 VIELÄ YKSI	22
10 VIIMEINEN TAPAAMINEN OHJAAJAN KANSSA.....	24
11 JOTAIN PIENEMPÄÄ.....	26
11.1 Ripustus.....	27
11.2 Arviointia ja avajaisia	28
11.3 Kirjallisen pariin.....	28
12 YHTEENVETO	30
13 LÄHTEET.....	31

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöprosessini on ollut mielenkiintoinen, muutoksia täynnä oleva, henkinenkin matka. Haasteilta ja vaikeuksilta en tämänkään prosessin aikana säästynyt, mutta hyvin kehittävä ja oivaltava prosessini on ollut. Itselleni oli toimivaa, että keskityin ensin taiteellisen osion toteuttamiseen, sillä nyt minulla on paljon tietoa ja kokemusta tästä prosessista, jonka sanallistaminen saa nyt täyden huomioni. Olen syksystä 2023 lähtien kirjoittanut päiväkirjaa ja äänittänyt omaa pohdintaa sekä ajatuksia työskentelystäni. Tallenteet ja kirjoitukset ovat tukenani tätä tekstiä kirjoittaessani. Työskentelyni on hyvin intuitiivista ja koen olevani taiteilijana jatkuvassa vuorovaikutuksessa teosteni kanssa niitä luodessa. Opinnäytetyötä tehdessä olen oppinut paljon kärsivällisyyttä ja hyväksyntää, mutta myös virheiden tekemisen merkityksellisyydestä taiteellisen prosessin kehitykselle.

Avaan tässä opinnäytetyössä hieman matkaani kuvataiteilijaksi, kerron intuitiivisesta maalaamisesta ja erilaisista työvaiheista. Kirjoitan teosten syntyprosesseista ja kerron siitä, mistä kaikesta inspiroidun. Pohdin teosteni kautta omaa luontosuhdettani ja pohdiskelu onkin minulle hyvin tärkeää taiteellisessa prosessissa. Mietiskelen, tarkkailen ja havainnoin. Pysähdyn taiteeni äärelle. Erilaiset kipuilutkin kuuluvat taiteen tekemiseen ja kokemuksiini kautta saan todeta uudelleen ja uudelleen, että usein juuri vaikeuksien kautta kulkee tie uusien oivallusten ja oppimiskokemusten äärelle. Kerron myös maalausten syntyyn vaikuttaneista työmenetelmistä ja valitsemastani maalaus-tekniikasta akryylimusteilla, sekä mitä yhdistelmätekniikan keinoja olen maalauksisani hyödyntänyt.

Tämän opinnäytetyön sisältö on minun luomaa, ideat ja ajatukset ovat omiani. Olen osittain käyttänyt ChatGPT:tä apuna tekstin kieliasun tarkistamiseen, sekä tekstin oikolukuun. Olen tarkistanut tekstin oikeinkirjoituksen myös itse. Kaikki ilmoittamani lähteet ovat minun käyttämiäni, eikä tekoälyn luomia.

2 POHDINTOJA LUOVASTA PROSESSISTA

Maalauksissani toistuu usein erilaiset ihmishahmot, luontoon liittyvät teemat ja muotokieli, sekä suhteellisen runsas värien käyttö. Olen viime aikoina työskentelyssäni perehtynyt maalaamiseen akryylimusteilla, joilla luon maalauksiini yllätyksellistä jälkeä ja monikerroksellisuutta. Usein jälkeinpäin niitä tutkiessani huomaan, että käsittelen alitajuisesti myös omia kipukohtia naiseudestani ja teoksiini kanavoituu mielikuvia fyysisesti kivuttomasta elämästä.

Kipu on ollut elämässäni läsnä jo nuoresta tytöstä saakka, sillä sairastan endometrioo- sia. Tällä hetkellä maalausteni hahmot ovat niin sanotusti kauniiksi kuvattuja. Alati läsnä oleva kipu ja sen henkilökohtaisuus ei näy hahmoista ja teoksista ulospäin. Eläessäni endometrioo- sin mukanaan tuomien haasteiden kanssa, kipu kulkee jatkuvasti mukana ja on hyvin henkilökohtainen kokemus. Vaikka haluan levittää tietoisuutta endometrioo- sista sairautena, en halua sen määrittelevän minua ihmisenä, vaikka kohdallani se on iskenyt useasti naiseuteeni. Taiteeni pohja ei myöskään ole tuossa sairaudessa, mutta se vaikuttaa kaikille elämäni osa-alueille, heijastuen myös taiteeseeni.

Voisin todeta, että kohdallani kaikki elämäkokemukset peilautuvat taiteen luomisprosessiin. Erilaiset tunnetilat, kokemukset ja jopa fyysiset tuntemuksetkin siirtyvät maalauksiini, usein jopa huomaamattani. Olenkin havainnut, että toisinaan kivuliaimmat ja tuskallisimmatkin tunteet saavat minut maalaamaan mitä kauneimmilla väreillä. Taiteen keinoin kykenen käsittelemään elämäni, sen tapahtumia sekä siihen vaikuttavia tekijöitä. Taide on minulle voimavara olla elämässä kiinni ja keino pystyä toteuttamaan itseäni luovasti. Jokainen tyhjä paperi tai maalaus pohja on aina uusi alku, sisältäen tuhansia mahdollisuuksia. Vaikka puhun tässä kappaleessa sairaudesta ja sen vaikutuksesta maalaamiseeni, inspiroidun useista erilaisista asioista ympärilläni. Luonto ja sen monipuolinen muotokieli, sekä tekstuurit toimivat innostukseni lähteenä. Arkiseltakin tuntuvat asiat, kuten ihmissuhteet ja tunteiden kirjo, musiikki, värit ja mielikuvitukselliset hahmot, saavat minut pysähtymään ja pohtimaan suhdettani niihin taiteen kautta. Lista voisi oikeastaan olla loputon, sillä luottamalla luovaan ajatteluun sekä intuitiiviseen prosessiin, voi inspiroitua mistä tahansa (Rubin, 2023).

Lukiessani Tarja Ranniston kirjoittamaa mielenkiintoista kirjaa luonnon estetiikasta, aloin ymmärtämään estetiikka -käsitteen merkitystä syvällisemmin. Estetiikka ei ole vain jotain kaunista ja miellyttävää, vaan myös rumia ja epämiellyttäviä aspekteja voidaan tarkastella estetiikan keinoin (2007, s. 16). Mielestäni taiteellisessa ilmaisussa on tärkeää kyetä reflektoimaan omaa elämää ja sen ilmiöitä taiteen avulla. Teoksen edetessä tunnetilat vaihtelevat ja työskentelyni on harvoin tasaista ja rutiininomaista. Toisinaan ilmaisu voi olla hyvinkin kepeää väri-ilottelua ja toisinaan huokuu raskassävyysempiiä tunnelmia.

Mitä enemmän teen taidetta, olen alkanut pohtimaan taiteelliseen prosessiin liittyviä seikkoja syvällisemmin erilaisista näkökulmista. Pohdiskelu on minulle luontaista ja se auttaa minua kehittymään. Lisäksi se vahvistaa suhdettani taidetta kohtaan tekijänä, mutta myös kokijana.

Maalauksen valmistuttua, poistan sen näkösalta joksikin aikaa. Näin toimin etenkin tilanteissa, joissa luominen on ollut hyvin intensiivistä ja tiivistä aikataulullisesti. Opettuani etäisyyttä maalaukseen, palaan sen äärelle uudelleen ja uusin silmin. Pohdin, minkälaista tarinaa se kertoo. Monesti valmis maalaus kertoo erilaista tarinaa kuin luomisprosessissa oleva. Usein työskentely on niin intuitiivista ja syvällistä, että maalaukseen kanavoituneet asiat avautuvat itsellekin vasta myöhemmin pala palalta. Koen, että taiteellisen työskentelyn yksi hienoimmista piirteistä onkin siinä, ettei mikään ole yksiselitteistä. Tämä pätee myös valmiin teoksen tulkintaan.

3 INTUITIIVISESTA MAALAAMISESTA

Valmistuttuani lukio-opinnoista vietin vuoden Limingan taidekoulussa kuvataiteen linjalla. Limingassa kuulin mahdollisuudesta jatkaa taideopintoja ja esille nousi myös Kankaanpään taidekoulu. Tuossa elämänvaiheessa koin taiteen enemmän harrastuksena, eikä elämäntilanteeni olisi mahdollistanut opiskelua kaukana Oulusta. Päätin lähteä tuolloin opiskelemaan huonekaluverhoilijaksi ja myöhemmin kädentaitojen ohjaajaksi/artesaaniksi. Vaikka työskentelinkin eri alalla, maalasin silti yhä enemmän vapaa-ajallani ja pyrin kehittämään itseäni jatkuvasti.

Tutustuminen intuitiiviseen maalausprosessiin tapahtui yli kymmenen vuotta sitten, ollessani kiinnostunut henkisestä kasvusta ja kehityksestä. Halusin pyrkiä löytämään erilaisia keinoja elämän laadun kohottamiseen ja henkiseen hyvinvointiin, sillä sairaus vei paljon voimavarojani. Osallistuin tuolloin retriitille, jossa teimme jooga- ja meditaatioharjoituksia luovaan maalausprosessiin valmistautuessa. Maalasin ensimmäiset maalaukset intuition luottaen. Tämän kokemuksen innoittamana aloin tutkia tarkemmin intuitiivista maalaamista ja sen merkitystä luovassa prosessissa.

Etsin internetistä tietoa intuitiivisesta maalaamisesta ja lisäksi hankin taiteilija Flora Bowleyn kirjan, nimeltään *Creative Revolution*. Kirja antoi mielenkiintoista tietoa intuitiivisen maalaamisen prosessista, erilaisista maalausvälineistä, -tekniikoista ja -harjoituksista joilla pyritään luomaan vapautunutta tilaa luovalle ajattelulle (2016). Kyseisen kirjan innoittamana kehitin myös omia työskentelytapojani, jotka syvensivät maalausprosessiani.

Havaitsin, että intuitiivinen maalaaminen tarjoaa pääsyn luovaan tilaan, jossa mieli voi vapaasti ilmaista itseään ilman rajoituksia. Aloin kokea intuition kuuntelun voimavarana taiteellisessa työskentelyssäni ja opin hyödyntämään sitä ongelman ratkaisussa (Raami, 2016, kohta Intuitiokyky on luovuuden ydintä). Luovan vapauden keinoin pystyin tutkimaan erilaisia teemoja ja tunnetiloja, sekä ilmaisemaan niitä myös abstraktilla tavalla maalauksissani. Intuitiivinen suhtautuminen maalausprosessiin tarjosi jo tuolloin jatkuvasti uusia mahdollisuuksia luovuuden sekä itseilmaisun kehittämiseksi.

Maalaamisen ilo palasi taiteen tekemiseen, sillä tämä oli ollut väliin kadoksissa. Aluksi maalasin pääasiassa akryylimaaleilla, mutta myöhemmin työskentelyyni tuli mukaan erilaisia piirtimiä, öljypastelleja ja akryylimusteita. Tein kokeilevia maalauksia yhdistellen eri tekniikoita, myös työvälineitä käytin hyvin luovasti. Hyödynsin työskentelyssä muun muassa sormia, palettiveitsiä ja itsetehtyjä maalausvälineitä. Hankin myös erilaisia ja erikokoisia siveltimiä, joita opettelin käyttämään monipuolisesti. Huomasin taiteen tekemisen parantavan elämänlaatuani, tuoden siihen mielenkiintoista ja merkityksellistä sisältöä.

Vuosien varrella maalasin paljon ja myöhemmin elämäntilanteeni oli otollinen taidekouluun hakeutumiseen. Olin tullut taiteen tekemisen itseoppimisessa siihen pisteeseen, että halusin saada lisää oppia mahdollisimman laajasti ja monipuolisesti. Uskoin lujasti siihen, että kuvataiteen opinnot veisivät minua taiteellisessa kehityksessäni vahvasti eteenpäin. Olin alkanut kaivata elämäni muita taiteesta kiinnostuneita ihmisiä, sillä halusin päästä keskustelemaan taiteesta ja jakamaan ajatuksia samanhenkisten ihmisten kanssa. Kevättalvella 2020 hain SAMK Kankaanpään taidekouluun ja suureksi ilokseni pääsin aloittamaan opinnot jo seuraavana syksynä.

Neljän vuoden mittaiset kuvataideopinnot ovat kehittäneet valtavasti taitojani kuvataiteilijana. Taidekoulussa saamani oppi on ollut todella monipuolista ja inspiroivaa. Olen oppinut muun muassa perinteisiä maalaustekniikoita, taidegrafiikkaa, yhdistelmätekniikan keinoja sekä kuvanveistoa. Koen, että oman taiteellisen tyylini ja taiteilijaidentiteettini vahvistaminen on ollut keskeistä opintojen aikana ja kehitys omassa tekemisessä näkyy. Osaan sanallistaa taidettani paremmin ja kykenen arvioimaan sitä kriittisestikin eri näkökulmista.

Intuitiivinen maalaaminen on ollut merkittävässä roolissa, sillä se on auttanut minua ilmaisemaan itseäni taiteen kautta vapaasti ja syvästi. Opiskeluvuosien aikana olen ottanut aktiivisesti uusia keinoja ja työvälineitä käyttöön. Luovaan prosessiin luottaminen on välillä toki haastavaa, mutta intuitiosta on tässäkin apua. Toisinaan ratkaisu löytyy jostain teknisestä asiasta ja toisinaan huomaa tarpeelliseksi ottaa välimatkaa taiteen tekemiseen. On tärkeää oppia kuuntelemaan itseään.

Intuitiivinen työskentely on havainnointia kaikin aistein. Se on herkkää sisimmän kuuntelua ja spontaania toimintaa. Intuition sanallistaminen on aika haastavaa, koska sitä voisi kuvailla hyvin monin sanoin. Silti siinä piilee jotain sellaista, mitä ei oikein voi sanoin kuvailla. Se on jotain näkymätöntä, henkilökohtaista ja sellaista mihin vain itsellä on yhteys. Minulle siitä on tullut keino ajatella ja ammentaa luovaan prosessiin. Koen että hyödynnän intuitiota muutenkin kaikilla elämän osa-alueilla joko tiedostaen, tai tiedostamattani.

4 MAALAUSPROSESSIN VAIHEET

Maalausprosessissa tapahtuu monia vaiheita. Kirjoitan seuraavaksi hieman siitä, kuinka maalaukseni saavat alkunsa ja miten ne kehittyvät. Jokaisella maalauksella on oma draamankaarensa ja myöhemmin kuvaan yksityiskohtaisemmin opinnäytetyöni aikana valmistuneita maalauksia.

Ennen varsinaisen maalausprosessin käynnistymistä, olen saattanut jo pitkään hahmotella mielessäni tulevan maalauksen teemoja, värimaailmaa ja visuaalisia aiheita. Taiteellisen prosessin alkumetreillä korostuu pohdinta ja inspiraation etsintä, esimerkiksi luonnossa liikkuen tai musiikkia kuunnellen. Tärkeänä pidän myös hiljentymistä ja mielen tyhjentämistä ulkoisista ja sisäisistä häiriötekijöistä ja huomaan kaipaavani meditatiivista rauhoittumista entistä enemmän.

Työtila on taiteilijalle tärkeä. Ideaalitulanteessa kaikki tarvittava on käden ulottuvilla, eikä mahdollisista maaliroiskeistakaan tarvitse huolehtia. Aloittaessani maalaamaan otan esille maalausohjan, työvälineet ja maalit. Työskentely alkaa yleensä melko nopeasti, erityisesti silloin kun en ole ennalta luonnostellut mitään. Koska käytän tällä hetkellä työskentelyssäni paljon akryylimusteita, kerron lähinnä niiden käytöstä opinnäytetyöprosessissa. Akryylimusteilla työskentely eroaa akryylimaalien tai akvarellimaalien kanssa työskentelystä, mutta samankaltaisuusiakin on.

Akryylimusteilla maalatessa, maalaan mieluiten paksulle akvarellipaperille ja käytän vähintään 300 grammaista paperia. Käsittelen paperin pintaa sivelemällä siihen puhdasta vettä isolla siveltimellä tai sumutan paperiin kosteita alueita suihkepullolla. Joitakin alueita jätän kuivaksi, ettei muste leviä joka paikkaan. Kuivilla ja kosteilla alueilla ohjailen musteen liikkuvuutta paperilla, riippuen minkälaista väripintaa tavoitteen.

Veden määrän merkitys musteen liikeratoihin on suuri ja välillä ohjaan värin kulkua siveltimiä käyttäen, välillä taas annan musteen liikkua täysin vapaasti. Kostealle pinnalle tiputan mustepisaran tai useamman riippuen siitä, kuinka voimakkaita värisävyjä haluan saada aikaiseksi. Yksi akryylimusteiden minua miellyttävistä ominaisuuksista

on niiden voimakkaat väripigmentit. Hehkuvat värit inspiroivat minua työtä tehdessä. Vaikka akryylimusteita saa valmiiksi lukuisina eri sävyinä, luovat omat värisekoitusten kanssa leikittelyt mielenkiintoisia uusia sävy maailmoja. Saatan valita maalaukseeni käyttämäni värit hyvinkin intuitiivisesti ja kulloisenkin tunnetilan mukaan. Tähän saakka karttuneen kokemuksen ja värioppituntemuksen kautta olen oppinut, miten värit käyttäytyvät sekoitessaan keskenään ja minkälaisia väriyhdistelmiä kannattaa välttää halutun lopputuloksen saavuttamiseksi. Akryylimusteilla maalatessa minua kiehtoo yllätyksellisyys, enkä suinkaan pyri liialliseen kontrolliin värien sekoittumisen suhteen paperilla. Toisinaan hankalatkin väriyhdistelmät, tai sekoittumisesta syntyneet yllättävät värisävyt, saattavat antaa uuden suunnan teokselle. Sellaista intuitiivinen maalaaminen pitkälti minulle onkin, sallimista ja yllättävien käännteiden luomia uusia näkökulmia teokseen. Ehkä juuri tämän vuoksi musteet kiehtovat minua tällä hetkellä, sillä ne ovat mahdollistaneet työskentelyyni paljon uutta. Koen että työskentelyssä on hyvä astua välillä myös epämurkavuusalueelle, sillä usein juuri niissä hetkissä piilee mahdollisuus oppia jotain uutta.

Uuden maalauksen alku onkin hyvin pitkälle leikkisää väreistä nauttimista ja vapaata luomista, intuition kuuntelua. Maalaamisen toisessa vaiheessa, ensimmäisen kerroksen kuivuttua, katson mitä teos alkaa minulle ilmentämään ja päätän, miten jatkan työskentelyä. Saatan tuijotella pitkäänkin maalausta ja tutkia, kuinka siihen syntynyt muotokieli tukee mielessäni liikkuvia ajatuksia maalauksen teemasta vai löydänkö siitä jotain uutta. Työskentely on ajoittain hidasta ja työvaiheita tulee pohdittua välillä hyvinkin huolellisesti, sillä akryylimusteilla työskenneltäessä virheiden korjaamiselle ei ole kovin paljoa varaa. Pyörittelen teosta eri suuntiin, katselen ja pohdin. Kun olen päättänyt, miten jatkan teosta, luonnostelen tarvittaessa kohtia maalattuun pohjaan kevyesti lyijykynällä tai kuivapastelliliidulla. Useimmiten haluan, ettei luonnostelun jälki jää näkyviin lopulliseen maalaukseen. Kaikissa töissä luonnosjäljen näkymisestä ei ole haittaa, vaan se voi olla jopa tehostekeino. Mahdollisen luonnosteluvaiheen jälkeen lähdän rakentamaan maalausta ohuin värikerroksin. Jokainen siveltimen veto on tässä vaiheessa jo suhteellisen tarkkaan harkittu. Musteella maalatessa väri on juuri siinä kohti mihin se on maalattu, ja siinä se pysyy.

On hyvä muistaa, että akryylimusteilla työskenneltäessä pätee samankaltaiset säännöt kuin akvarellimaalauksessa. Maalausjärjestyksessä edetään vaaleista sävyistä kohti

tummiä värisävyjä. Tummiä värisävyjä ja peittävyyttä akryylimusteilla saa hyvin aikaiseksi. Ne ovat ihanteellisia läpikuultavienkin värikerrosten luomisessa, mutta vaaleampaan asteikkoon ei voi enää palata. Tämä on toisinaan haaste. Esimerkiksi akryylimaalilla voidaan maalata peittäviä kerroksia päällekkäin, vaikka valkoista mustan päälle, mutta akryylimusteilla maalattaessa valkoiseksi halutut kohdat jätetään niin sanotusti auki, eli valkoinen paperi korvaa valkoisen värin. Valkoisia kohtia voi toki lisätä akryylimusteilla maalattuun teokseen myöhemmin, esimerkiksi valkoisella guasimaalilla, tussilla tai akryylimaalilla, mutta efekti on eri, kuin että valkoinen tulisi paperin omasta väristä.

Akryylimusteilla maalaaminen saattaa vaikuttaa kertomani perusteella melkoisen tekniseltä kikkailulta, mutta sitä se ei todellisuudessa ole. Prosessin sanoittaminen saa työstämisen kuulostamaan vaikeammalta kuin se onkaan. Mitä enemmän taidetta tekee, niin sitä paremmin osaa ottaa erilaiset tekniikat haltuun. Usein kuvataiteilijuus onkin erilaisten aiheiden ja maalaustekniikoiden käsittelyä eri elämänvaiheissa. Haluan jatkossakin käyttää monipuolisesti erilaisia tekniikoita ja olla avoin uuden oppimiselle.

5 OPINNÄYTETYÖ ALKAA

Opinnäytetyö alkoi vahvasti pyöriä mielessäni kolmannen opiskeluvuoden aikana, mutta ajatus ei ollut vielä kirkastunut siitä, mitä se tulisi olemaan. Ajatukset tuntuivat hajanaisilta ja tuossa vaiheessa minulla ei ollut lainkaan selkeää kuvaa siitä, mitä tulisin opinnäytetyössäni tekemään. Neljännen vuoden alettua syksyllä 2023 ajatukset pyörivät enimmäkseen marraskuussa tulevassa ryhmänäyttelyssämme, joka tulisi Kankaanpään galleriaan. Päätin keskittyä tuon näyttelyn toteutukseen ja työskentelin esille tulevien uusien teosten parissa alkusyksyn. Näyttelymme osoittautui todella hyväksi kokemukseksi monin tavoin ja opin siitä paljon. Näyttelyn päätyttyä oli aika panostaa täysillä opinnäytetyön tekoon.

5.1 Ajatuksia teoskokonaisuudesta

Opinnäytetyönohjaajaksi valitsin suosituksesta Ari Pelkosen. Hän on työskennellyt muun muassa taidegrafiikan parissa ja luonut isoja teoksia paperille. Ajattelin, että Arilla on varmasti paljon tietoa ja kokemusta ja että hän pystyy auttamaan, sekä ohjaamaan minua työskentelyni eri vaiheissa. Ari osoittautuikin erinomaiseksi ohjaajaksi ja tarjosi arvokasta apua koko opinnäytetyömatkani ajan.

Ensimmäisen kerran tapasimme marraskuussa Teamsin välityksellä. Ari esittäytyi ja kertoi taiteilijaurastaan. Kyseessä oli ryhmätapaaminen, jossa kaikki Arin ohjaukseen tulevat esittelivät aiempaa työskentelyään, mikä auttoi meitä tutustumaan toisiimme. Perustimme myös WhatsApp-ryhmän, jonne Ari laittoi päivämäärä ehdotuksia yksityistapaamisiin.

Ensimmäinen yksityistapaaminen käynnisti opinnäytetyöprosessini. Kerroin ohjaajalle alustavista suunnitelmistani, vaikka ne eivät vielä olleetkaan täysin selkeitä. Olin päättänyt toteuttaa kolme suurta teosta yhdistelmätekniikalla ja käyttää maalaus pohjana paperia. Ari auttoi minua pohtimaan, mitä kaikkea ison teoksen toteuttamisessa tulee ottaa huomioon. Keskustelimme materiaalien määrästä, siveltimen koosta ja siitä, miten paperin saa pingotettua alustaan.

5.2 Paperista se lähtee

Paperin valinta oli olennainen osa opinnäytetyötäni. Aiemmin olin maalannut akvarellipaperiarkeille tai lehtiöihin, mutta nyt halusin tilata ison rullan akvarellipaperia. Koska rullan hinta oli minulle aika iso rahallinen sijoitus, Ari kannusti minua tekemään kokeiluja yksittäisillä arkeilla ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kokeilut osoittautuivatkin erittäin hyödyllisiksi.

Lopulta päätin tilata rullan 300-grammaista Fabriano Artistico -paperia. Rullassa oli 10 metriä paperia. Nyt kun minulla oli käytettävissäni tällainen määrä paperia, se antoi minulle vapautta työskentelyyn ja rullalta saatoinkin leikata tarvitsemani kokoisia arkeja, suuria tai pieniä. Arin neuvot ja aiempi kokemukseni akvarellipapereista oli auttanut minua valinnassa ja tiesin, että laadukkaaseen paperiin kannattaa panostaa. Lumpupaperi, joka on valmistettu puuvillasta, tarjoaa kestävyyttä ja kykenee imeämään kosteutta sopivasti, minkä ansiosta värit leviävät kauniisti.

Tilaamani puolikarkea 300 gramman Artistico-paperi osoittautui erinomaiseksi valinnaksi akryylimusteiden kanssa työskentelyyn. Paperissa oli myös se hyvä puoli, että kun lisäsin mustetta paperille, se ei heti imeytynyt, vaan työstöaikaa jäi hyvin. Paperi kesti hyvin runsaankin veden käytön ja kuivuttuaan palautui lähes tasaiseksi pinnaksi.

Ensimmäiseksi minun piti saada käsiini iso levy, mihin pingottaisin paperin. Koululta sain käyttööni pari MDF-levyä, jotka olivat kooltaan 120x97cm, sekä pukkijalkoja, joiden päälle voisin asettaa levyn tasoksi. Levyt olivat hieman pienempiä kuin olin ajatellut, mutta nyt pääsin aloittamaan työskentelyn ja testaamaan rullalta otettavan paperin pingotusta.

Avasin rullan muoveista ja huomasin heti, kuinka erilaista työskentely on rullalla olevan paperin kanssa. Paperi oli voimakkaasti rullamuodossa ja jouduin käyttämään erilaisia painoja, että sain rullan pysymään auki ja leikattua siitä sopivan kokoisen palan. Seuraavassa vaiheessa minun täytyisi kostuttaa paperi ja saada se pingotettua levyyn. Yleensä akvarellipaperin pingotuksessa käytetään liimapaperisuikaleita, jotka kastellaan ja niillä paperi liimataan reunoilta pohjaan kiinni. Päädyin kuitenkin itse käyttämään tässä kohtaa leveää maalarinteippiä, jolla rullalle väännyvän paperin kiinnitys

onnistui helpommin. Maalarinteippiä voidaan kyllä käyttää akvarellipaperin pingottamiseen, mutta sen kanssa saa olla varovainen, ettei se revi paperia irrottaessa. Toisinaan maalarinteippi saattaa myös alkaa irtoilemaan kostuttuaan. Käytin maalarinteippin kiinni hankaamiseen taittoluuta apunani. Valitsemani paperi kesti hyvin teippikiinnityksen, eikä lopulta teippiä irrottaessa ilmennyt mitään ongelmia.

Huolellisen teippaamisen jälkeen kostutin paperia sumutepullolla ja käytin myös leveää sivellintä, jolla sivelin vettä kevyesti varmistaen, että paperi oli kauttaaltaan kostea. Kastuessaan paperi laajenee ja alkaa kupruilla ja aluksi jännitti, että miten hyvin paperi palautuu tasaiseksi kuivuessaan, sillä en ollut aiemmin työskennellyt noin ison paperin kanssa. Ensimmäinen pingotus ei aivan onnistunut halutusti ja jouduin tekemään muutamia kokeiluja, että pääsin lopulta parhaaseen tulokseen.

6 ENSIMMÄINEN MAALAUUS

Ensimmäinen maalaus lähti liikkeelle vauhdikkaasti. Maalasin akryylimusteilla pohjaan hyvin intuitiivisesti erilaisia värialueita ja kasvimuotoja. Ensimmäinen maalauskerros luo pohjan maalaukselle, johon lähdin kuivuttuaan rakentamaan kuvaa ja nostamaan muotoja esiin kerroksittain. Maalaussessiossa syntyikin mielenkiintoinen pohja, josta olisi hyvä jatkaa. Ajattelin tässä maalauksessa käsitellä luonnon ja ihmisen yhteen sulavuutta niin, että maalaisin hahmon, jonka kehoon kasvit ja kukat sulautuvat. Suunnittelin ensimmäistä kertaa kokeilevani käyttää apuna piirtoheitintä, jolla heijastaisin kalvolle tulostamani omakuvan pohjaan. En ollut aiemmin kuitenkaan tehnyt tällaista, vaan olin luonut hahmoja maalaukseen omasta mielikuvituksestani.

Maalasin useita kerroksia kasvimaailman muotokielestä ammentaen, sillä halusin pohjan olevan runsas, ennen hahmon piirtämistä. Koin että maalaus oli hyvällä mallilla ja tässä välissä lähdin joululoman viettoon. Palatessani lomalta tammikuun alussa, minulla oli noin viikko aikaa työstää maalausta eteenpäin. Halusin saada sen lähes valmiiksi, tammikuussa pidettävään opinnäytetyökatselmukseen. Loman jälkeen työskentelyni tuntui epävarmalta ja aloin kyseenalaistamaan ideaani sekä tekemistäni. Jatkoinkin kuitenkin teoksen maalaamista, kunnes huomasin, että työ oli mennyt liian tukkoon. Jatkaminen ei veisi sitä enää haluamaani suuntaan.

Koska työskentely ensimmäisen maalauksen kanssa ei enää sujunut, päätin jättää sen odottamaan ja aloitin tekemään uutta, tällä kertaa akvarelle. Pingotin paperin ja aloin maalaamaan. Tuntui kevyeltä jättää tukkoon mennyt työ hetkeksi pois ja maalata jotain täysin muuta, jotain herkkää ja hengittävää. Työskentely akvarelleilla tuntui hyvälle ja harkitsin jopa tuossa vaiheessa jättäväni akryylimusteet kokonaan pois. Pian kuitenkin olisi jälleen tapaaminen Arin kanssa ja odotin pääseväni keskustelemaan tilanteestani, ennen kuin tekisin sen kummempia ratkaisuja.

Olimme sopineet tapaamisen työhuoneelleni päivää ennen opinnäytetyökatselmusta. Näytin Arille keskeneräiset maalaukseni ja kerroin huolenaiheista etenemisessäni. Totessin huomanneeni työskentelyni menneen tukkoon, sillä minulla oli taipumusta maalausten ylityöstämiseen. Kerroin, että tuntui vaikealta osallistua katselmukseen, sillä

en ollut saanut aikaan oikein mitään näytettävää, johon olisin tyytyväinen. Keskustelumme vahvisti päätöstäni jättää työstämäni teokset tältä erää sivuun ja aloittamaan työskentelyn uusien parissa. Hän kehotti kuitenkin säilyttämään teokset, sillä voisinhan palata niihin myöhemmin uudelleen ja jatkaa esimerkiksi peittävämmillä tekniikoilla.

Päätös tuntui hyvältä ja Ari neuvoi minua tästä eteenpäin työstämään useampaa maalausta yhtä aikaa. Tällöin tekemiseen tulisi vaihtelua, eikä yhden maalauksen tekemiseen lataisi kaikkea kerralla. Puhuimme myös siitä, että epäonnistumiset ovat tärkeitä oppimiskokemuksia ja vaikeudet voi kääntää omaa taiteellista työtä kehittäviksi. Taiteilija kehittyy jatkuvasti työssään ja tekemisen kautta työskentelyyn tulee varmuutta, sekä taidot karttuvat. Jälleen kerran kiittelin Aria hyvästä keskustelusta ja ohjauksesta, joka auttoi minua jatkamaan.

Vaikka olin epävarma, päätin esitellä katselmuksessa aloittamani akvarellin ja kertoa tilanteestani. Tukkuon mennyttä maalausta en vienyt esille lainkaan. Tuossa vaiheessa minulle oli kuitenkin tärkeintä, että olin aiemmin käynyt keskustelua Arin kanssa ja hän tiesi tilanteeni tarkemmin. Katselmuspäivät olivat pitkiä ja intensiivisiä, mutta oli mielenkiintoista ja inspiroivaa nähdä muiden opiskelijoiden kertovan suunnitelmistaan ja esittelevän omaa työskentelyään. Huomasin, että osalla opiskelijoista työskentely haki vielä muotoaan ja ymmärsin, että aikaa uusien maalausten aloittamiseen vielä oli.

Seuraavaksi pidin viikon verran taukoa taiteen tekemisestä. Oli tärkeää keskittyä omaan hyvinvointiin ja riittävään lepoon. Tauko teki hyvää ja ottaessani aikaa myös syvälliseen pohdiskeluun, tein jälleen uusia oivalluksia omaan työskentelyyni liittyen. Muistutin itselleni, ettei opinnäytetyön tarvitse olla jotain suurta ja mahtavaa, vaan täytyy pyrkiä tekemään sitä, mitä parhaiten osaa ja mistä taiteen tekemisessä nauttii.

7 UUSI INTO LÖYTYY TEKEMISEEN

Ollaan tammikuussa ja viimeinkin saan luovuuslukon selätettyä. Kun ajatukset palasivat jälleen siihen, minkälaista taidetta haluan tehdä, mitä haluan ilmaista ja mitkä asiat ovat minulle tärkeitä, alkoi luovuuskin jälleen virrata.

Olin palannut ajatuksissani edelliseen kesään ja kokemuksiini luonnon inspiroivasta vaikutuksesta. Maalasin tuolloin paljon ulkona ja luonnon muotokieli, värit, valot ja varjot sekä kaikki ympärilläni aistimani heijastuivat maalauksiini. Halusin keskellä pimeintä talvea saada teoksiini jotenkin tuota luonnon voimaannuttavaa vaikutusta ja kesäisen luonnon runsautta.

Järjestin työtilaani maalausvälineet ja leikkasin ison paperin rullalta. Seistessäni tyhjään, levyyn pingotetun paperin edessä, tuijottelin valkoista pintaa. Siinä olisi jälleen uusi alku ja lukemattomia mahdollisuuksia toteuttaa luovuuttani. Sain vision mieleeni, jossa istun runsaan luonnon keskellä, aistimassa ympäristöä. Hahmottelin lyijykynällä istuvan hahmon paperille. Asetin maalaus pohjan vaakatasoon ja aloin maalaamaan hyvin intuitiivisesti akryylimusteita käyttäen. Kostuttelin paperia leveällä siveltimellä ja sumutepullolla, sekä tiputtelin väritippoja paperille. Heittäydyin maalaamiseen ja nautin värien leviämisestä veden mukana, osittain ohjailin maalin suuntaa. Hahmon maalasin kevyemmin ja hennommin vedoin, ja sen ympärille halusin runsaan kukkaismaailman, joka olisi jopa epätodellisen oloinen.

Jätin maalauksen rauhassa kuivumaan ja aloitin sen rinnalla tekemään toista maalausta. Siihen syntyi kaksi hahmoa, jotka istuivat vastakkain runsaan luonnon keskellä, koskettaen toisiaan kädestä. Tuntui hyvältä tehdä kahta maalausta yhtä aikaa ja työskentelyyn tuli rentoutta. Epäonnistumisen pelkoja sain karistettua juuri tekemisen kautta, ajatellen, että jos jokin meni pieleen, mitä en voinut korjata, aloittaisin vaan uuden työn.

Lopulta päädyin työstämään enemmän maalausta, jolle annoin nimeksi "Luonnon helmassa voimaannun". Maalasin hyvin herkkiä kerroksia kuivuneiden päälle ja maalaus

rakentui vaiheittain. Muutamiiin kohtiin maalasiiin yksityiskohtia akvarellimaaleja käyttäen. Joihinkin alueisiin käyttiiin myös öljypastelleja, ikään kuin tehosteena. Istuvan hahmon kohdalla tarkastelin omaa työskentelyäni kriittisemmin kuin aiemmin, enkä lähtenyt maalaamaan yksityiskohtia liian tarkasti. Silmääni miellytti, että hahmo oli läpikuultavampi ja herkempi ympärillä olevaan runsauteen nähden. Jotenkin se puhuteli minua ihmisen pienuudesta luonnon keskellä.

Olin viimein löytänyt rentoutta työskentelyyni ja vuorovaikutus maalauksen kanssa oli palannut. Osasin tehdä oikeita ratkaisuja työn edetessä, juuri oikeissa vaiheissa. Rinnalla tekemäni maalaus oli hyvä luomisen tuskan purkukohde. Siihen käyttiiin surutta öljypastelleja ja työstiiin sitä runsautta, mikä paperille halusi kanavoitua. Tuo rinnakkaistyö sai jäädä arkistoon, mutta olin viimein saanut valmiiksi maalauksen, johon olin tyytyväinen. Kyseinen maalaus pääsi esille opinnäytetyönäyttelyyn.

8 SISÄINEN LAPSI PUHUTTELEE

Ensimmäisen maalauksen valmistuttua tunsin työskentelyn sujuvan vaivattomammin ja intuitioon oli vahva yhteys. Seuraava paperi kutsui jo luomaan uutta. Halusin edelleen käsitellä omaa luontoyhteyttäni maalaten. Tällä kertaa en luonnostellut lainkaan, vaan lähdin suoraan maalaamaan akryylimusteilla. Maalasin pohjaan hahmon ja maalin kuivuttua tarkastelin sitä läheltä ja kaukaa. Maalaamani hahmo oli mittasuhteiltaan isoon paperiin nähden aika pieni ja selkeästi kehollisesti lapsenomainen. Olin aika hämmästynyt, niin hassulta kuin se kuulostaa. Olin maalannut jotain, joka tuntui olevan irrallaan siitä ajatuksesta, jota teoksessa lähdin tavoittelemaan.

Aluksi epäroin jälleen tekemisiäni ja kyseenalaistin luovia taitojani, mutta päätin kuitenkin pysähtyä maalauksen eteen ja pohtia sen syvempää viestiä. Vuorovaikutus teoksen kanssa oli hiljaista pohdintaa, negatiivisen mielen äänen vaimentamista ja maalausjäljen tarkkailua avoimin silmin, ilman kyseenalaistuksia. Yhtäkkiä havahduin ajatukseen sisäisestä lapsesta. Aloin kuvitella mielessäni maalaamani lapsen ympärille hahmon, joka olisi isompi ja jonka sisään lapsi ikään kuin asettuu.

Olin innoissani ja samalla yllättynyt siitä, että asia tuli juuri tällä hetkellä tietoisuuteeni. Sisäisen lapsen voisi ajatella kantavan lapsuuden innostusta ja ennakkoluulottomuutta esimerkiksi taiteen tekemistä kohtaan. Se voisi ilmentää myös hauraampia ja turvattomuuttakin kokeneita puolia itsessämme; ainakin tällaisia ajatuksia pohdinnat saivat aikaan. Huomasin tarvitsevani muistutusta juuri lapsenomaisesta, ennakkoluulottomasta heittäytymisestä työskentelyyn ja liiallisen itsekritiikin vaimentamiseen.

Suhteeni luontoonkin on kehittynyt myös aikuisiällä juuri lapsenomaisen tutkimisen ansiosta. Mitä avarakatseisemmin ja avoimemmin aistein luontoa havainnoi, sitä enemmän se myös inspiroi ja on luovuuden lähteenäkin ehtymätön. Sama pätee kaiken muunkin ympärillä olevan havainnointiin. Lopulta kun teos oli valmis, ymmärsin että tämän prosessin merkitys oli kokonaisuudessa ja antoisissa pysähdyksissä pohdintojen äärellä. Sisäinen lapsi oli halunnut tulla kuulluksi, enkä enää hämmentynyt lainkaan sen tulosta tietoisuuteeni tuossa hetkessä (Jenni Sofia, 2019). Tällaista intuitiivinen työskentely on minulle parhaimmillaan.

9 VIELÄ YKSI

Olin työskennellyt lyhyen ajan sisällä kolmen maalauksen parissa hyvin intensiivisesti ja jälleen oli aika pitää hieman taukoa taiteen tekemisestä. Muutama päivä tekemättä mitään sen kummempaa teki hyvää. Omia voimavaroja on tärkeää oppia kuuntelemaan.

Olin oppinut käyttämään akryylimusteita maalatessa rennommin ja peruuttamattomia maalikerroksia ei ollut pahemmin syntynyt. Tiesin kuinka paljon vettä tulisi missäkin kohtaa käyttää, miten muste reagoisi sekoittuessaan toisiin väreihin ja miten paperi käyttäytyisi kastuessaan. Tunsin että tulisin varmasti saamaan hyvän taiteellisen kokonaisuuden aikaiseksi opinnäytetyönäyttelyyn. Kehitystä maalaustekniikan suhteen oli tapahtunut paljon. Tavoitteeni kolmen maalauksen toteuttamisesta ei ollut enää kaukana. Vielä yksi hyvä maalaus ja kokonaisuus alkaisi olla valmis.

Opinnäytetyöprosessi alkoi olla hyvällä mallilla ja aikaakin oli vielä hyvin jäljellä. Seuraavaa paperia pingottaessani tunsin voimakkaasti, että pian syntyy jotain erikoista. Usein inspiraation iskiessä tunnen luovuuden pyrkivän ulos, voimallisesti kehossa. Se on jännä tunne, ikään kuin pieni tärinä ja silloin pitää päästä äkkiä maalamaan.

Sain ajatuksen hahmosta, joka makoilee luonnon helmassa ja nauttii kaikesta ympärillä olevasta. Aloitin valitsemalla värit ja sivelin niitä paperille. Aluksi maalasin ikään kuin sateenkaarten muotoa ja lopulta käsittelin koko pintaa. Maalasin pohjaa hyvin vapautunein liikkein ja nautin tekemisestä, sekä väreistä. Tämä vaihe työskentelystä tapahtuu niin innon vallassa, että on hyvä muistaa jättää niin sanotusti hengittävämpiä alueita, ettei maalaus mene tukkoon. Kun olin tyytyväinen aikaansaannokseeni, annoin sen kuivua yön yli. Aamulla katselin maalausta ja siihen syntyneitä jälkiä uusin silmin. Mielessäni oli edelleen makaava hahmo ja tutkailin, mihin kohtaan se maalauksessa asettuisi. Tein ensin luonnoksia erilliselle paperille ja sitten vasta luonnostelin hahmon lyijykynällä haluamaani kohtaan, maalauksen alaosaan. Seuraavat työvaiheet vaativat

keskittymistä. Maalasin hahmon ääriviivat akvarellein, sillä jälkeä pystyisi vielä hie-
man muuttamaan, jos jokin ei toimisi. Hahmo näytti kuitenkin asettuvan maalaukseen
todella hyvin ja kokonaisuus alkoi hahmottua. Seuraavaksi nostin yksityiskohtia esiin.

Kun maalaus tuntui valmiilta, oli jälleen vuoropuhelun aika sen kanssa. Katselin kaik-
kea, mitä olin saanut aikaan: värejä, muotoja ja sitä, minkälaista tarinaa teos alkoi ker-
tomaan. On jännittävää, kun maalaa intuitiivisesti, maalauksen tarina on itsellekin vä-
hän mysteeri teko vaiheessa. Huomasin selvästi, mitkä ajatukset ja tunteet tuohon maa-
laukseen olivat kanavoituneet. Kyseisessä maalauksessa käsittelen omaa naiseuttani,
kehollista yhteyttä luontoon, mutta myös omia sisäisiä tunteita ja kipujakin. Vaikka
hahmo makoilee levollisessa asennossa, on teos värimaailmaltaan ja muotokieleltään
runsas. Usein onkin niin, että sisällä saattaa myllertää, mutta ulospäin kaikki näyttää
tyyneltä. Maalaus kuvaa ihmisen sisäistä runsautta, mutta myös luonnon runsautta ja
sitä, miten kaikki kietoutuu yhteen ikään kuin säikeinä, näkymättöminä tai näkyvinä.

Luonnossakin kaikki kietoutuu toisiinsa erilaisten rihmastojen, juurien ja verkostojen
kautta, kuten myös luonnon kiertokulussa. Luonnossa ei oikeastaan ole yhtä ilman
toista. Maalaus sai nimekseen "Elämän säikeet". Myös ihminen koostuu monenlaisista
verkostoista, verisuonista ja hermostosta. Maalauksen kolmas aspekti ilmentää elämän
energistä liikettä ja virtausta, joita kuvastan säikeinä. Lopputuloksesta tuli hyvin voi-
makas väreiltään, sekä muodoiltaan. Koin, että tuo maalaus vei minut syvien pohdin-
tojen äärelle ja tunsin onnistuneeni toteutuksessa hyvin.

Pian olisi edessä viimeinen tapaaminen Ari Pelkosen kanssa. Nyt minulla olisi näyttää
hänelle lähes valmiit maalaukset tulevaa opinnäytetyönäyttelyä varten.

10 VIIMEINEN TAPAAMINEN OHJAAJAN KANSSA

Tapasimme ohjaajani kanssa Teamsin välityksellä viimeisen kerran maaliskuun toisella viikolla. Tarkoituksena oli käydä läpi näyttelyyn tulevat teokset ja keskustella ripustukseen liittyvistä seikoista. Jostain syystä jännitin ensimmäistä kertaa tuota tapaamista, mutta aivan turhaan. Näytin Arille vuorotellen kuvia maalauksistani ja hän kommentoi niitä. Sain hyvää ja rakentavaa palautetta, mutta ”Sisäinen lapsi”- teoksen kohdalla hän kehotti minua miettimään sen sopivuutta näyttelyyn kokonaisuutta ajatellen. Aluksi mietin ja sanoin, että tuntuisi vaikealta jättää kyseinen maalaus pois, sillä pidin siitä ja selkeästi minulla oli vahva tunneside siihen. Ari ymmärsi minua, mutta kehotti pohtimaan sitä, miten maalaukset keskustelisivat keskenään, niiden ollessa esillä galleriassa vierekkäin. Koska aikaa vielä oli, hän kannusti minua tekemään vielä yhden pienemmän maalauksen. Nyt olisi otollinen tilaisuus katsoa mitä syntyisi, sillä enää ei ollut suurempia paineita työskentelyn suhteen.

Keskustelimme lisäksi ripustukseen liittyvistä teknisistä asioista. Isot paperiset maalaukset voisi laittaa esille monin tavoin. Kehystäminen ei tässä kohtaa ollut minulle vaihtoehto taloudellisista syistä ja pidin ajatuksesta, että laittaisin ne esille sellaisenaan. Paperisia teoksia voi nähdä gallerioissa kiinnitettävän monin eri keinoin. Nipsu kiinnitys on yksi yleisimmistä, mutta Arilla oli esittää minulle mielenkiintoinen vaihtoehto.

Ripustus tapahtuisi pääpiirteittäin seuraavasti. Ensin ommellaan n. 5 cm kokoiset velcro tarrapalat paperinpaloihin kiinni. Palat kiinnitetään maalauksen nurjalle puolelle ylä- ja alareunaan happovapaalla liimapaperilla kolmeen kohtaan. Tarran vastakappaleet taas kiinnitetään rimoihin nitojalla. Galleriassa rimat ruuvataan seinään halutulle kohdalle ja maalaus painetaan kiinni. Rimat tulevat maalauksen ylä- ja alareunaan. Tässä ripustuksessa on etuna se, ettei kiinnitys näy ulospäin ja paperiset maalaukset jäävät hieman koholle seinästä. Päätin ottaa neuvoista vaarin ja pyrkiä toteuttamaan ripustuksen näillä keinoin.

Tapaamisen päätteeksi kiittelin Aria hänen mahtavasta tuestaan opinnäytetyömatkalla. Hänellä on todella taito ohjata ja opastaa, sekä rohkaista ja tukea. Ohjaus tapaamisissa

keskustelimme muutenkin laajasti taiteilijan työhön liittyvistä asioista. Hänen kanssaan pystyi vuorovaikutteisesti pohtimaan mieltä askarruttavia asioita, joita opinnäytetyöprosessi toi eteen. Viimeinkin koin olevani loppurutistuksen äärellä taiteellisen kokonaisuuden toteuttamisessa.

11 JOTAIN PIENEMPÄÄ

Aikaa opinnäytetyönäyttelyn ripustukseen olisi enää noin kaksi viikkoa. Uupumus alkoi taas hiipimään ja ajatusten läpikäymiseen oli otettava aikaa. Päätin rentoutua muutamana päivänä ja antaa ajatusten levätä, ennen kuin palaisin luovan työn pariin. Pohdiskelin Arin kehotusta kokonaisuuteen liittyen. Työtilassa asettelin maalauksia vierekkäin ja huomasin itsekin, etteivät ne sopisi esille rinnakkain siihen tilaan, mikä minulle oli osoitettu Taidekeskus Mältinrannasta. Tila kävisi kolmelle isolle maalaukselle liian ahtaaksi. Päädyin jättämään ”Sisäinen lapsi” -maalauksen pois, mutten jäänyt sitä suuremmin murehtimaan. Ajattelin, että se tulisi esille tulevaisuudessa jossain toisaalla. Tuota maalausta tehdessä tein kuitenkin monia oivalluksia akryylimusteilla työskentelemisestä ja olin päässyt sisäisen ääneni kuuntelemisen ytimeen.

Seuraavaksi lähdin tekemään uutta maalausta. Aluksi tuntui hyvin erilaiselta siirtyä pienempään paperikokoon, sillä olin jo tottunut työskentelemään isommalla pinta-alalla. Päätin kuitenkin vain heittäytyä maalaamiseen. Nyt minulla olisi ainoastaan uusia mahdollisuuksia, eikä juurikaan paineita siitä, onnistunko vai en. Hyväksyin sen, että näyttelykokonaisuus voisi olla erilainen kuin aiemmin suunnittelin.

Ensimmäisestä pienemmästä maalauksesta tuli täysin abstrakti väri-ilottelu. Sen avulla tein erilaisia sommitelmia kuvankäsittelyohjelmalla tulevasta ripustuksesta. Tein malliksi muutaman ripustus ehdotuksen, jossa maalaukset olivat erilaisissa järjestyksissä. Otin yhteyttä Ariin ja pyysin hänenkin mielipidettensä asiasta ja sain hyviä vinkkejä pohdittavaksi. Ripustusta oli järkevää suunnitella etukäteen, mutta lopullisesti se muokkautuisi sitten galleriassa paikan päällä.

Olin vielä onnistumista vailla pienemmän maalauksen toteuttamisessa ja ryhdyin pian tuumasta toimeen. Tiputin kostealle paperille yhden keltaisen pisteen akryylimustetta ja aloin intuitioon luottaen työskennellä värien kanssa laajemmin. Ensimmäisen kerroksen jälkeen en ollut vielä tyytyväinen ja tuskastumisen tunteet hiipivät mieleeni. Sain aikaan melkoisen värien sekamelskan, enkä mitään mielenkiintoa herättävää. Jatkoin kuitenkin määrätietoisesti työskentelyä. Sumuttelin paperia ja aloin pyyhkimään rätillä edellistä maalikerrosta pois. Paperille alkoikin ilmestyä mielenkiintoista jälkeä,

sillä osa musteesta pyyhkiytyi ja osa jäi paperiin kiinni. Tiputtelin lisää väriä, kostutin ja pyyhin pois. En edes muista, kuinka monta kerrosta tuota tein, mutta useita. Maalauspinna alkoi näyttää hyvältä, nyt syntyi taas jotain uutta, ajattelin. Katselin paperiin työstämäni värimaailmaa ja jälkiä, jotka olivat tulleet hankauksen ja maalin pyyhkimisen seurauksena. Paperikin oli kestänyt hyvin rajumman työstön.

Katsellessani maalausta, hahmotin siinä jonkinlaista kasvojen sivuprofiilia ja linnun nokkaa muistuttavaa muotoa. Jatkoin tuijottelua ja pyörittelin teosta. Silmäni hakivat kiinnekohtia muodoista, mutta näin niin selkeästi nuo kasvot, että päätin lähteä nostamaan niitä esiin. Luonnostelin näkemäni siluetin maalauksen päälle kevyesti. Yön yli nukuttuani kiirehdin aamulla katsomaan, näinkö vielä samat asiat maalauksessa kuin aiemmin ja pääsin tarkastelemaan sitä päivänvalossa. Kyllä, totesin itselleni, että tästä tulisi hyvä ja jatkoin seuraavien kerrosten tekemistä. Kun maalaus oli viimein valmis, olin todella tyytyväinen lopputulokseen. Toteutustekniikkakin tuli vähän kuin vahingossa. Tulevaisuudessa haluan tehdä lisää maalauksia tällä tekniikalla, jossa maalia poistetaan ja lisätään vuorotellen. Oppimiskokemukset näköjään seurasivat toinen toistaan ja hyvä niin.

11.1 Ripustus

Pian olisi ripustuspäivä Taidekeskus Mältinrannassa. Omien maalausteni lisäksi galleriaan tulisi esille kahdentoista muun opiskelijan teokset. Viimeiset päivät ennen ripustusta käytin teosten huolelliseen viimeistelyyn. Leikkasin reunat siistiksi ja signeerasin teokset. Ripustuksessa tarvittavat rimat piti vielä sahata, maalata reunat valkoiseksi ja porata reiät ruuveja varten. Lopuksi vielä pakkasin teokset kuljetusta varten.

Ripustuspäivä sujui hyvin ja Mältinrannassa vallitsi mukava tohina ja hyvä yhteishenki. Autoimme toisiamme ja paikalla oli myös koulun, sekä gallerian henkilökuntaa avustamassa ripustuksen toteuttamisessa. Kun viimein näin omat teokseni gallerian seinällä hienosti esillä, olo oli huojentunut ja hieman epätodellinen. Kuukausien työskentely oli tullut eräänlaiseen päätökseensä ja neljän vuoden aikana koetut muistot

tulvivat mieleeni. Nyt olimme viimein opintojemme loppusuoralla ja näyttelykokonaisuudesta oli tullut onnistunut kaikkien osalta. Pian olisi aika viettää näyttelyn avajaisjuhlaa.

11.2 Arviointia ja avajaisia

Näyttelymme avajaisia edeltävänä päivänä oli vielä teosten arviointi Taidekeskus Mäntinrannassa. Arvioijaksi saapui Miina Hujala. Tuona päivänä kävimme jokaisen opiskelijan taideteokset läpi keskustellen. Oman vuoroni tullessa olin aluksi hieman jännittynyt, mutta pian rentouduin, sillä yleisönä olivat tutut opiskelijakaverit. Kerroin omin sanoin maalauksistani ja niiden työskentely prosesseista, jonka jälkeen Hujala jakoi omia näkemyksiään teoksistani kriitikon näkökulmasta ja sainkin oikein hyvää palautetta. Hujala rohkaisi minua maalaamaan tulevaisuudessa vieläkin isompia teoksia. Otin ehdotuksen mielenkiinnolla vastaan ja odotan innolla, minkälaisia maalauksia tulevaisuudessa syntyy.

Avajaispäivässä oli todellista juhlan tuntua. Paikalla oli kutsuvieraita, taidekoulun opiskelijoita ja meidän valmistuvien opiskelijoiden ystäviä ja läheisiä. Puheita pidettiin ja maljaa nostettiin. Halaus ja onnittelukierros opettajien kanssa oli tunteikas kokemus. Avajaisissa kävin mielenkiintoisia keskusteluja taiteestani ja palaute oli erittäin myönteistä. Näyttelymme tarjosi vieraille värikkään ja monipuolisen kokemuksen taiteen äärellä.

11.3 Kirjallisen pariin

Opinnäytetyön kirjallisen osuuden aloittaminen vaati aluksi jonkin verran ponnisteluja, sillä viimeaikaiset tapahtumat olivat pitäneet mieleni kiireisenä ja inspiraation kirjoittamiseen oli ensin löydettävä. Kirjoitusprosessini tukena minulla oli muistiinpanoja ja päiväkirjamerkintöjä, sekä tallentamiani ääninauhotteita matkan varrelta. Taiteellinen prosessi oli vielä tuoreessa muistissa, mikä helpotti sen sanoittamista. Alkuun päästyäni kirjoittaminen tuntui hyvältä vastapainolta taiteelliselle työlle. Aikataulutin kirjoittamista ja pyrin kiinnittämään huomiota taukojen pitämiseen, sekä ergonomiseen työskentelyyn. Kirjoittamisen edetessä huomasin sen sujuvan yhä paremmin.

Opinnäytetyön loppumetreillä alkoi tulla hieman kankeutta, kun mieli kaipasi jo taiteellisen työskentelyn pariin ja harhaili taidekoulun jälkeiseen aikaan. Työskentelin kuitenkin sinnikkäästi tekstiosuuden parissa loppuun saakka ja valmiiseen tuotokseen olen oikein tyytyväinen.

12 YHTEENVETO

Opinnäytetyöni on ollut merkittävä osa taiteellista matkaani, tarjoten uusia oivalluksia ja kehitystä sekä taiteilijana että ihmisenä. Tämän prosessin aikana olen saanut mahdollisuuden syventyä intuitiivisen maalaamisen maailmaan ja tutkia luontosuhteen merkitystä taiteellisessa työskentelyssäni. Teosten syntyprosessien, inspiraation lähteiden ja käytettyjen tekniikoiden tarkastelu auttoi minua ymmärtämään syvemmin omaa taiteellista ilmaisua ja sen taustalla olevia tekijöitä.

Matka oli monivaiheinen ja täynnä haasteita, mutta myös palkitseva. Olen oppinut paljon kärsivällisyydestä, hyväksynnästä ja siitä, kuinka virheetkin ovat oleellinen osa kehitystä. Taiteen tekeminen on jatkuvaa vuorovaikutusta teoksen kanssa, ja tämä vuorovaikutus on muovannut käsitystäni taiteilijana olemisesta.

Haluan kiittää kaikkia, jotka ovat tukeneet minua tämän prosessin aikana. Erityinen kiitos opettajilleni ja ohjaajilleni SAMK Kankaanpään taidekoulussa, perheelleni ja ystäväilleni, sekä kaikille, jotka ovat olleet mukana matkani varrella. Tuki ja kannustus on ollut korvaamatonta ja olen siitä hyvin kiitollinen.

Kun neljä vuotta sitten aloitin kuvataiteen opinnot Kankaanpäässä, oli se minulle hyppy tuntemattomaan. Olen hyvin iloinen siitä, että lähdin rohkeasti tavoittelemaan unelmiani. Odotan innolla, mitä tulevaisuus tuo tullessaan ja miten voin edelleen kehittää ja syventää taiteellista ilmaisua. Valmistuminen kuvataiteilijaksi on päätepiste yhdelle vaiheelle elämässäni, mutta samalla se on alku uudelle matkalle taiteilijana.

13 LÄHTEET

Bowley, F. (2016). Creative revolution. Quarry books.

Jenni Sofia. (22.5.2019). Vapauta sisäinen lapsesi: Selviytymisen tilasta olemisen tilaan. Haettu 16.5.2024 osoitteesta <https://jennisofia.com/yleinen/vapauta-sisainen-lapsesi-selviytymisen-tilasta-olemisen-tilaan/>

Raami, A. (2016). Älykäs intuitio ja miten käytämme sitä. S&S. <https://www.ellibslibrary.com>

Rannisto, T. (2007). Luonnon Estetiikka. Multikustannus.

Rubin, R. (2023). The Creative Act: A Way of Being. Canongate books.